

Την τελευταία εικοσαετία του 19ου αιώνα, παρατηρείται μεγάλη έξοδος του Μακεδονικού πληθυσμού προς τη Βουλγαρία. Με την πάροδο του χρόνου οι ρυθμοί αυξάνονται και υπολογίζεται ότι στις αρχές του 20ου ζουν στη Βουλγαρία γύρω στους 200.000 Μακεδόνες από τους οποίους ένα μεγάλο ποσοστό 20-25% στη Σόφια. Το 30% των αξιωματικών του Βουλγαρικού στρατού αποτελείται από Μακεδόνες. Κάθε χρόνο 300 φοιτητές από την Μακεδονία πηγαίνουν στη Βουλγαρία για ανώτερες σπουδές και πιθανόν βρίσκουν δουλειά και παραμένουν εκεί. Το σύνθημα "η Μακεδονία για τους Μακεδόνες" υποστηρίζεται πλέον και από τους ντόπιους Βούλγαρους οι οποίοι δεν βλέπουν με καλό μάτι την εξάπλωση του μακεδονικού στοιχείου στη Βουλγαρία.

Ιδρύονται σύλλογοι και στρατιωτικές λέσχες. γίνονται έρανοι και μαζεύονται χρήματα για την αγορά όπλων και πυρομαχικών και για την επάνδρωση συμμοριών και την αποστολή τους στον μακεδονικό χώρο. Πολλές φορές τα όπλα κλέβονται από τις αποθήκες του βουλγαρικού στρατού.

Η κυβέρνηση του Στόιλωφ, η οποία διαδέχθηκε τον Σταμπούλωφ ο οποίος δολοφονήθηκε τον Ιούλιο 1895, ακολουθεί διαφορετική πολιτική. Δεν αρκείται στην έκδοση βερατίων εκ μέρους των τουρκικών αρχών αλλά αποφασίζει την κατευθείαν ανάμιξη στο εσωτερικό της Μακεδονίας. Με τη βοήθεια των διαφόρων Μακεδονικών οργανώσεων στρατολογεί ένοπλες συμμορίες και από το καλοκαίρι του 1895 τις προωθεί στον ανατολικό χώρο της Μακεδονίας. Βασικός οργανωτής των σωμάτων αυτών ήταν ο Μπόρις Σαράφωφ' ο οποίος για το λόγο αυτό παραιτήθηκε από τις τάξεις του στρατού.

Το 1895 γίνεται στη Σόφια συμβούλιο όλων των Μακεδονικών οργανώσεων και αποφασίζεται η συνένωση όλων αυτών κάτω από το Ανώτατο (Vrchoven) Μακεδονικό Κομιτάτο, πρόεδρος του οποίου ορίζεται ο καθηγητής Μιχαηλόφσκι ενώ ο πραγματικός αρχηγός είναι ο στρατηγός Τσόντσεφ.

Τον Ιούλιο 1895, πολυάριθμα βουλγαρικά σώματα περνούν στο Κιουστεντίλ και από την οροσειρά του Μαλεσιού ξεχύνονται στη κοιλάδα της Στρωμνίτσας με σκοπό τη μαζική επίθεση και κατάληψη του Μελένικου, του Πετριτσίου και των γύρω χωριών. Η τουρκική κυβέρνηση στέλνει ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις οι οποίες αναγκάζουν τις βουλγαρικές συμμορίες να διαλυθούν και υποχωρήσουν. Έτσι στα τέλη Ιουλίου σε σφοδρή σύγκρουση μεταξύ του τουρκικού στρατού και των βουλγαρικών συμμοριών οι τελευταίες έχουν μεγάλες απώλειες.

Το βουλγαρικό κίνημα (1895)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:43 -

Σε σύντομο χρονικό διάστημα το κίνημα καταστέλλεται εξαιτίας της έγκαιρης αποστολής τουρκικών στρατευμάτων και έλλειψης συμπαράστασης από τον ντόπιο εξαρχικό πληθυσμό.